

ἀδυνατοῦμεν νὰ σχηματίσωμεν ἀκριβῆ ἰδέαν. Τὸ κολοσσιαῖον ἔργον (ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν βιβλίοις κατὰ τὸν Σουίδα^ν λ. Καλλιμάχος) τοῦ ἐκ Κυρήνης Καλλιμάχου (γεννηθέντος κατὰ τὸ ἔτος 310 π. Χ., ἀποθανόντος κατὰ τὸ 235) ἐπιγραφόμενον «Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συν-έγραψαν» καὶ ἀποτελοῦν τὴν πρώτην ἀπόπειραν κριτικῆς ἐρεύ-νης τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας (περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν Καλλιμαχείων Πινάκων ἔπιθι Ritschl, de Alex. bibl. σ. 91 καὶ Susemihl, Gesch. d. Alex. Litt. 1891, σ. 337) διελάμβανε καὶ περὶ τῶν τραγικῶν. Τὴν διόρθωσιν καὶ κατάταξιν τῶν τραγωδιῶν καὶ σατυρικῶν δραμάτων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐποίησατο πρὸ τοῦ Καλλιμάχου ὁ ἐκ Πλευρώ^{νος} τῆς Αἰτωλίας Ἀλέξανδρος, ὁ συνήθως Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καλούμενος. Γινώσκομεν, ὅτι ὁ μαθητὴς τοῦ Καλλιμάχου Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος (γενν. περὶ τὸ ἔτος 257 π. Χ., ἀπο-θανὼν περὶ τὸ 180) συμπληρῶν τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου συνέταξε πόνημα (πρβ. Ἀθην. 9, σελ. 408^F), περιλαμβάνον καὶ ὑποθέσεις εἰς τὰ δράματα Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπί-δου, ὧν ὁμοῦς λείψανα καὶ ἐπιτομαὶ ὑπολαμβάνονται συνήθως αἱ νῦν ἡμῖν διασωθεῖσαι (βλ. Schneidewin, de hypothesisibus trag. graec. Aristoph. Byzantio vindicandis comment. 1853). Πλὴν τῶν γραμματολογικῶν σπουδῶν ἐποίησαντο οἱ Ἀλεξαν-δρεῖς γραμματικοὶ καὶ γλωσσικάς, αἵτινες διὰ τοῦ μαθητοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, Ἀριστάρχου τοῦ Σαμόθρακος (γενν. περὶ τὸ ἔτος 217 π. Χ., ἀποθ. περὶ τὸ 145), ἀφίκοντο εἰς τὸν ἑαυτῶν κολοφῶνα. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ εἶχον, ὡς εἰκός, οἱ γραμματικοὶ πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου, καθὰ ἐμφαίνουσιν τοῦτο οὐ μόνον αἱ «λέξεις» Ἀριστοφάνους τοῦ Βυζαντίου (πρβ. Nauck, Aristoph. Byz. Fragm. 63 κέ.), ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχαῖα Σχόλια εἰς Ὅμηρον, Πίνδαρον καὶ Ἀρι-στοφάνη, ἐν οἷς πολλάκις μνημονεύεται καὶ ὁ Αἰσχύλος. Αἱ γλωσσικαὶ αὗται σπουδαὶ ἤγαγον εἴτα εἰς φιλοπόνησιν κριτι-κῶν ἐκδόσεων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ εἰς σύνταξιν κρι-τικῶν ὑπομνημάτων. Τίς ὁμοῦς ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦτο ὡς πρὸς τὸν Αἰσχύλον; τίς ἀντέβαλε τὰ διάφορα χειρόγραφα καὶ